

Živijo!

Kolikokrat človek pomisli, da bi nekaj naredil in naslednji trenutek pomisli: »Saj nisem dovolj dober.« Pojavijo se vsi možni izgovori, zakaj tega ne storiti. Nekaj takega se je dogajalo tudi meni ampak sem potem pretental samega sebe in šel na izmenjavo na Dansko. Saj ne bi bil problem, če bi izbral kakšno vzhodnoevropsko državo ali Španijo, kjer bi lažje preživel ampak Danska je bila izziv in izplačalo se je.

“You don't have to be great to get started, but you have to get started to be great.”

Torej, Dansko sem izbral zaradi izziva. Moj primarni cilj je bil izpopolnitev angleščine in z lastnimi očmi občutiti danski standard. Zakaj so tako uspešni? Kaj je tam drugače? Zakaj so Danci po statistikah najbolj srečni ljudje? Ali je res toliko boljše kot v Sloveniji? Vsa ta vprašanja in želja po novem znanju, katerega pridobiš na povsem drugačen način, so me motivirala.

Občutek sem imel, da bi lahko bilo moje znanje angleščine problem, in dobrega pol leta pred odhodom sem jo začel načrtno vaditi in izboljševati. Če bi me poznali pred izmenjavo, bi razumeli 😊. Vendar je že prvi mesec mojega bivanja na Danskem angleščina zame postala isto, kot bi govoril v slovenščini. Tudi, če se zmotiš ali ne najdeš takoj prave besede, kaj hitro spoznaš, da je to nekaj normalnega in se smejiš svojim napakam. O jeziku bom pisal še v nadaljevanju.

Na Danskem je bilo zame vse novo. 2. februarja sem dobil svojo sobo, ki jo je zame rezervirala danska šola. Ker sem imel letalsko karto rezervirano za 28. januar, sem moral najti rešitev nastanitve za prvih 5 noči. Spomnil sem se na Couch-surfing in tako sem spoznal dve danski družini, s katerima sem preživel dneve in večere. Dva sta bila tako prijazna, da sta me peljala po potrebnih nakupih za posteljnino, odeje ... in mi razkazala mesto.

Ko sem le dobil sobo, sem se lahko malo ustalil. To je res super, da ti šola pomaga najti sobo. Soba ni bila nekaj vrhunskega, vendar, za 5 mesecev mi je bilo tako vseeno. Imel sem vse, kar sem potreboval. Pohištvo in posode mi je tudi kupila šola tako, da sem bil preskrbljen. Samo v vednost: če si redni tuji študent, si moraš vse najti sam, mogoče ti najdejo sobo. Je pa mogoče na Danskem stvari dobiti po smešno nizkih cenah, če si vzameš za to čas. Soba je bila v centru mesta, do šole sem imel 5 minut, do fitnesa 1 minuto, do prve trgovine 3 minute ... Vse skoraj na enem na mestu 😊.

Glede financ: S samo Erasmus štipendijo ni mogoče preživeti. Nujno moraš imeti tudi nekaj svojih prihrankov. Mesečno potrebuješ okoli 600 €, če si želiš privoščiti tudi kakšno pijačo in tako razširiti mrežo poznanstev. Osebnostno sem se na to pripravil in sem kmalu po prihodu na Dansko začel z iskanjem dela. Danska ni država, v katero bi šel na izmenjavo in samo užival ter lenaril, razen če imaš dovolj denarja pod palcem oziroma živiš res skromno. Najprej je potrebno urediti vse papirje na občini, kjer prijaviš začasno bivališče in dobiš njihovo občinsko kartico (namenjena je tudi za izposojlo v knjižnici in mogoče še kaj). V kolikor nameravaš tudi delati, je potrebno odpreti danski bančni račun. Sicer lahko povsod plačuješ tudi s slovensko kartico. Skoraj povsod se plačuje s kartico in tam ni provizije (nasprotno so bankomati s provizijo). To je trajalo dober mesec.

Nato je sledilo iskanje dela. Z iznajdljivostjo, vztrajnostjo in optimizmom delo najdeš. Je sicer malo težje, ker veš, da boš delal samo 5 mesecev, ampak je mogoče. Meni se je obrestovalo in ko sem prišel domov s 1500 € več kot sem jih odnesel tja, sem vedel, da sem naredil nekaj dobrega. Delal sem okoli

30 ur na mesec, junija malo več, z urno postavko nad 15 €. Ja, tam je mogoče zaslužiti, zato je Danska tudi priljubljena država za redne študente iz EU. Več o tem se lahko prebereš na spletu ali pa se dobimo na kavi ☺.

Nekdo bi si mislil, da sem le študiral in delal. Niti slučajno! Po začetnih korakih v komunikaciji z ostalimi študenti se je le začelo. Razredi so mednarodni in vse poteka v angleščini. Danec je bil le eden, ostali pa so bili iz Kameruna, Konga, Južne Afrike, Hondurasa, Nikaragve, Irana, Filipinov, Slovaške, Češke, Estonije, Litve, Latvije, Romunije, Bolgarije, Anglije in mogoče sem še katerega pozabil. Po naravi se hitro razumem z vsemi in bilo je nepozabno. Toliko različnih kultur in mišljenja! Toliko različnih poznanstev na vse koncih sveta! To največ velja. Z novimi poznanstvi razširiš svoj pogled na svet. Priznam, da sem imel tudi srečo, saj je bil razred izredno komunikativen in zabaven.

Preden začnem pisati kako je bilo v šoli še nekaj besed o teh zabavah. Solidno pivo v trgovini stane dober evro. Ker sem delal, mi ni bilo težko dati 2 evra. Češko pivo še vedno zmaga. Pijača v lokalih: če veš, kje dobiš za 2 evra malo pivo ... sicer so cene od 5-7 evrov. Pa saj nikoli ne začneš v lokalih ☺. Dva lokala sta imela akcijo »enkrat na teden ob določeni uri pivo zastonj. Ljubitelji *beer ponga* vabljeni na Dansko! Skoraj tako je popularen kot rokomet. Vse je zelo sproščeno in čeprav ima Vejle prebivalcev kot Celje, je ob petkih in sobotah vse polno. Kot da gre vsa mladina pod 30 let ven. Sicer pa večina druženja poteka v parku, pri kom doma, ali na plaži. Ja, tudi plaža je in ko je sonce, je izredno lepo. Sonce veliko bolj ceniš, ko si na severu ☺.

Sedaj pa šolski sistem. Za konec najboljše ☺. Resno, mislim najboljše. Pozabite učenje na pamet iz knjig. Tega tam ni. Knjiga ti je v pomoč pri razumevanju, ampak ne rabiš se pa učiti iz njih. Enostavno moraš uporabljati možgane in razmišljati izven meja (*think out of the box*). V razredu se počutiš kot v srednji šoli, kjer imaš 28 sošolcev in sediš vedno na istem stolu v isti učilnici. Veliko je spraševanja in ... ja, tam niso profesorji ampak učitelji. Vsi se kličejo po imenih in predstavljaš si, da bi naše profesorje klical Dušan, Gregor, ... ☺. Veliko je skupinskega dela. Hitro spoznaš, da ne moreš vsega sam. Vse je v širjenju znanja. Nekdo pove na svoj način, ti poveš na svoj in na koncu skupaj sestaviš celoto. Veliko je praktičnih primerov, ki jih je potrebno analizirati, podati rešitve in argumentirati. Včasih so nas učitelji razdelili v skupine, včasih smo se odločili sami. Tudi, kadar to ni bilo potrebno, smo z nekaterimi sošolci sedli skupaj in debatirali kaj in kako. Sam sem poskušal sodelovati v različnih skupinah, da sem pridobil različna znanja. Obiskali smo tudi tri podjetja.

Izpitno obdobje je bilo zame ena sama zabava. 1-2 dni prej dobiš primer, ki ga analiziraš in napišeš kar misliš, da je potrebno. Potem greš naslednji dan na izpit. Vsi razen enega so bili ustni zagovori. Tam zagovarjaš to, kar si iz primera ugotovil. Dobiš še kakšno vprašanje in to je to. Vse je v pripravi in vse knjige, zapiske, internet imaš lahko pri sebi. Ni učenja na pamet. Pri 6-urnem pisnem izpitu ni bilo nič drugače ☺ ... Se pa vse opravlja na prenosnikih, katerega nujno potrebuješ. Seveda, po izpiti pa pivo, obvezno ☺.

In še za konec ... Če si razvajen, si ne znaš kuhat, si vezan na ne vem koga vse, potem taka izmenjava odpade. Mimogrede, jesti zunaj je predrago. Če pa želiš stopiti iz povprečja in narediti nekaj več v življenju, pa ne razmišljaj in samo pojdi. Človek je zmožen neverjetno stvari ☺.

Miha

Pa še nekaj slik.

Slika po celodnevem seminarju, ki ni bil povezan s šolo. V rdeči bundi je učitelj Finn 😊 ... pa nismo vsi.

Piknik pri sošolki. Naredil sem čevapčiče in poznajo jih po vsej vzhodni Evropi. Za ostale je bila pa že beseda sama problem. ... čibičiči, čibibičič 😊

Plaža v aprilu. Moraš biti res Viking, da se greš kopati v tem času ☺